

Eficiența unei strategii milenare și antidotul ei

Joi, 23 noiembrie 2006

Gili Cârstea

Trebuie să recunoaștem că lucrarea prin care diavolul și-a mascat operațiunile și scopurile în marea controversă este o capodoperă, care pare să dea serioase bătăi de cap chiar și celor „aleși.” Deși „cei aleși” n-ar fi trebuit să aibă nicio problemă în a identifica locul și rolul pe care marele magician îl joacă în tragedia omenească, ei se poticnesc la cele mai elementare numere din panoplia de șmecherii a acestuia.

Cei mai mulți dintre străjerii de pe zidurile Sionului, deși public afirmă că ei sunt slujitorii Învățătorului din Nazaret, nu merg pe urmele Lui și este cât se poate de evident că au altă lucrare, cu totul diferită de aceea pe care a realizat-o El.

Ioan spunea despre Domnul Hristos: „Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului” (1 Ioan 3:8).

De ce era nevoie de nimicirea lucrărilor diavolului? Pentru simplul motiv că acesta se prezenta și lucra sub o identitate falsă, iar omenirea, în frunte cu poporul ales, declara că aceasta este puterea „cea mare” a lui Dumnezeu. Cărturarii lui Israel stăteau pe scaunul lui Moise, și nu ar fi acceptat nici în ruptul capului că este posibil ca ei să fie slujitorii diavolului deghizat în Dumnezeu. Vă imaginați ce șocant a fost pentru ei dialogul redat de Ioan în capitolul 8 din Evanghelia sa.

Deși erau cercetători minuțioși ai Scripturii, ei nu pătrundeau dincolo de suprafața limbajului metaforic al cărții lor de căpătâi. Dacă au eșuat în înțelegerea semnificației Sanctuarului, nu ne mai mirăm că le-au scăpat complet descoperirile Scripturii despre scopurile și manierele diavolului.

Ezechiel ocupă o mare parte a secțiunii profeților, și descrie pe multe pagini idolatria subtilă prin care Dumnezeu fusese înlocuit cu Baal, dar ei nu înțelegeau nimic. În capitolul 28 Dumnezeu aproape renunță la pilde și vorbește deschis despre strategia principală a diavolului:

„Fiul omului, spune voievodului Tirului: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Pentru că ți s-a îngâmfat inima și ai zis: Eu sunt Dumnezeu, și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor, cu toate că nu ești decât om și nu ești Dumnezeu, cu toate că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu.

Iată că ești mai înțelept decât Daniel, nicio taină nu este ascunsă de tine; prin înțelepciunea și priceperea ta ți-ai făcut avere, și ți-ai grămădit aur și argint în vistieriile tale; prin marea ta înțelepciune și prin negoțul tău ți-ai mărit bogățiile, și prin bogățiile tale inima ți s-a îngâmfat foarte mult.’

De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: ,Pentru că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu, iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, care vor scoate sabia împotriva înțelepciunii tale strălucitoare, și-ți vor pângări frumusețea.

Te vor arunca în groapă, și vei muri ca cei ce cad străpunși de lovituri, în mijlocul mărilor.

Vei mai zice tu atunci în fața ucigașului tău: ,Sunt Dumnezeu,’ cu toate că ești om și nu Dumnezeu, sub mâna celui ce te va ucide?

Vei muri de moartea celor netăiați împrejur, de mâna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu” (Eze 28:2-10).

Cărturarii lui Israel nu au înțeles că diavolul se prezintă ca fiind Dumnezeu și prin amăgire s-a așezat în inimile oamenilor, câștigând astfel de partea lui pe cei mai mulți dintre locuitorii pământului. Imaginea pe care o prezenta Isus despre Tatăl era atât de șocantă pentru ei încât nu au ezitat să-L acuze că este demonizat.

Au trecut două mii de ani de atunci. S-au mai clarificat lucrurile? Nicidecum. Diavolul se împăunează cu caracterul lui Dumnezeu, iar cei însărcinați cu stricarea lucrărilor lui sunt complet ruși de realitate. Când sunt confrunțați cu adevărul despre Tatăl ei reacționează la fel ca înaintașii lor.

Această strategie milenară a diavolului, de a se folosi de o identitate falsă, nu va putea fi contracarată decât printr-o cunoaștere desăvârșită a neprihănirii lui Hristos. Doar privind pe Tatăl locuind, vorbind și trăind în Hristos, vom reuși să identificăm și să stricăm lucrările diavolului.

Cu respect desăvârșit, delicatețe și răbdare, Dumnezeu a oferit generației noastre „un învățător al neprihănirii” în solia foarte prețioasă trimisă acestui popor prin frații Waggoner și Jones. Acest „învățător” este singurul antidot la amăgirile monumentale ale diavolului, deoarece el descoperă contrastul marcant dintre caracterul lui Dumnezeu și caracterul Nimicitorului.